

ner om sådanne på nuværende tidspunkt – kræve en debat og en beslutning her i Folketingssalen.

Kl. 13.10

Villy Søvndal (SF):

Jeg er helt opmærksom på grundlovens bestemmelser om, hvad der skal til, før Danmark går i krig.

Men jeg vil spørge: Synes statsministeren, det er klogt af forsvarsministeren at gå ud – det er jo sådan set det, spørgsmålet drejer sig om – og love Danmarks deltagelse i en sådan situation, uanset at det skal debatteres i Folketinget? Føler statsministeren ikke, at forsvarsministeren forpligter statsministeren og regeringen? Eller udtaler forsvarsministeren sig alene på egne vegne og i modstrid med regeringen i det her spørgsmål?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, det er meget klogt af forsvarsministeren at udtrykke sig på en måde, så der ikke hersker den mindste tvivl om, at Danmark står skulder ved skulder med andre lande i kampen mod den internationale terror.

Men regeringen har ikke på nogen måde haft lejlighed til at forholde sig til konkrete planer om nye internationale militære aktioner med dansk deltagelse. Jeg har ikke kendskab til sådanne planer, der er ingen forespørgsler om det, og derfor har jeg heller ingen anledning til at træffe beslutning om det, og skulle noget sådant komme op, kræver det altså en beslutning her i Folketingssalen, og det ved hr. Villy Søvndal bemærket.

Det, der undrer mig allermost, er, at spørgsmålet jo kan give anledning til at få det indtryk, at SF er ved at melde sig ud af kampen mod den internationale terrorisme.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes sådan set, det sidste svar var overraskende. Jeg fornemmede i de første svar, at statsministeren var inde på så meget afstanden tagen fra forsvarsministerens udsagn, som en statsminister nu kan komme af sted med uden at drage konklusionerne. Men pludselig her i sidste omgang kommer der et udsagn om, at vi står skulder ved skulder. Afhænger det ikke af, hvad det er, vi skal skulder ved skulder om?

Er det virkelig sådan, at statsministeren føler en så voldsom tilknytning til den amerikanske præsident, at kommer der en anmodning, så

klapper man hælene sammen og siger jawohl, og så er Danmark inddraget i et eventyr i Irak, som det øvrige Europa er dybt skeptisk over for, og som måske endda kommer til at udspille sig på et tidspunkt, hvor den danske regering har formandskabet i EU med risiko for et voldsomt modsætningsforhold til de andre europæiske lande.

Jeg synes, statsministeren kom meget langt ud i det sidste svar.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste kan jeg fuldstændig afvise, og så kan jeg i øvrigt oplyse hr. Villy Søvndal om, at skulle der komme en forespørgsel på et tidspunkt, vil den danske regering ikke svare på tysk, men på dansk og på engelsk, og beslutningen vil forud blive truffet her i Folketingssalen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2167

3) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Er forsvarsministerens udtalelser til Politiken den 21. maj 2002 om en ny radar på Grønland udtryk for en ændret politik fra regeringen?«

Villy Søvndal (SF):

Nu er det sådan set samme sag, nemlig at det forekommer mig, at forsvarsministeren optræder uheldigt i forhold til regeringens position. Det drejer sig om Thuleradaren.

Regeringens position har indtil nu været i forlængelse af den tidligere regerings, at det vil man ikke forholde sig til, inden der lå en konkret anmodning. I et interview i Politiken går forsvarsministeren så ud og siger, at nu vil Danmark støtte en opgradering af radaren ved Thule.

Det er en helt ny politik fra den danske regerings side, og også her ligesom i sidste spørgsmål opfatter jeg det sådan, at forsvarsministeren er ude, om man så må sige på egen hånd, og jeg forventer, at statsministeren i dag bekræfter, at regeringens politik er uændret, og at forsvarsministeren alene er kommet af sted med en uheldig bemærkning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er ikke enig i hr. Villy Søvndals konklusion om uheldige bemærkninger, men jeg kan kort og